№ 4. Maj-Czerwiec 1937 r. Rok XIII.

Piński Przegląd Diecezjalny

PISMO URZĘDOWE KURII BISKUPIEJ.

Treść numeru:

AKTA STOLICY APOSTOLSKIEJ.

Św Kongregacja Obrzędów.

1) Dekret stwierdzający cuda błog. Andrzeja Boboli.

W niedzielę 25 kwietnia r. b. w sali Konsystorza watykańskiego pałacu apostolskiego odbyło się w obecności Ojca św. Piusa XI uroczyste posiedzenie, podczas którego sekretarz św. Kongregacji Obrzędów odczytał dekret tej Kongregacji w sprawie uznania i stwierdzenia cudów przedstawionych w procesie kanonizacyjnym błogosławionego Andrzeja Boboli.

Tekst dekretu w tłumaczeniu polskim brzmi:

„Polska, ziemia szlachetna, szaniec wysunięty przeciw barbarzyńcom i nieprzyjaciołom Wiary katolickiej, szczyci się z posiadania niezliczonych synów, którzy krew swoją przelewali dla Chrystusa aż do dni naszych. Wśród nich słusznie jedno z pierwszych miejsc zajmuje Błogosławiony Andrzej Bobola. Z rodziny senatorskiej, sławnej przez swe szlachetne pochodzenie i wielce zasłużonej ojczyźnie i wierze św. wybitnymi czynami — urodził się Andrzej Bobola w r. 1592; w roku zaś 1657 przez męczeńską śmierć swoją do większej jeszcze chwały podniósł sławny swój naród i Towarzystwo Jezusowe.

Wybitny ten bojownik, sławny także cudami, wpisany został uroczyście przez Piusa IX, Papieża błogosławionej pamięci, w dniu 30 października roku Pańskiego 1853 w poczet Błogosławionych. Ponieważ później okazało się, że nowe cuda zdarzyły się za jego przyczyną, podjętą została w dniu 23 lipca 1924 r. sprawa kanonizacji. Św. Kongregacja Obrzędów przesłała zarówno do arcybiskupa krakowskiego, jak i kardynała wikariusza Rzymu, listy zalecające przeprowadzenie na mocy swego apostolskiego autorytetu dochodzenia w sprawie podwójnego cudownego uzdrowienia.

W dniu 22 stycznia 1936 r. ogłoszono dekret uznający ważność tych apostolskich dochodzeń i w ten sposób otwartą została droga do zbadania tych uzdrowień.

Pierwsze cudowne uzdrowienie zdarzyło się w Krynicy w archidiecezji krakowskiej w dniu 3 września 1922 r. Wdowa Ida Henryka Kopecka, z domu Turnau, licząca 46 lat, będąc dotkniętą chorobą kości, poddała się kuracji promieniami Roentgena. Wskutek tego podlegała ciężkim oparzeniom brzucha. Jedna z tych sparzelin miała rozmiary 15 i 12 cm., druga była mniejsza. Z oparzelin tych utworzyły się wrzody cuchnące i ropiące, które lekarze uznali za nieuleczalne, chociaż nie śmiertelne. Po przyłożeniu do ciała chorej cząstki relikwii Błogosławionego Andrzeja Boboli i wezwaniu Jego imienia, Ida Kopecka natychmiast wyzdrowiała, tak, że poczuła się zdolną bez trudności udzielać pomocy chorej siostrze i udać się do kościoła. Badanie brzucha przy pomocy lupy nie wykazało wrzodu, a pod dotykiem dłoni odczuwało się, że ikra na tym miejscu zamknęła się. Stwierdził to leczący ją lekarz przy zewnętrznym badaniu. Ten sam lekarz i doświadczeni wysłannicy Św. Kongregacji osądzili, że przekracza to siły natury.

Drugie uzdrowienie zdarzyło się w tutejszym mieście 30 grudnia 1933 roku. Siostra Alojza Dobrzyńska ze Zgromadzenia Służebniczek Niepokalanej Maryi Panny zachorowała przy obiawach „pancreatitis acuta“ (owrzodzenie trzustki) i innych chorób. Lekarze opiekujący się chorą, eksperci wybrani przez Św. Kongregację, zbierając się także razem, na podstawie wielu badań radiograficznych, stwierdzili, że nie mogłaby inaczej być uzdrowioną, jak przy pomocy operacji chirurgicznej. Siostry zakonne i inne osoby podjęły gorące modły o uproszenie opieki Błogosławionego Andrzeja. W dniu 22 grudnia choroba dosięgła kulminacyjnego punktu, lecz już dnia następnego tak się w ostrości nasilenia uspokoiła, że wszyscy eksperci zgadzają się w opinii, iż wówczas nastąpiło uzdrowienie.

W dniu 17 marca roku ubiegłego odbyło się u J. Em. kardynała Piotra Segura y Sayenz, postulatora sprawy, przedwstępne (antipraeparatoria) posiedzenie Św. Kongregacji dla omówienia tych dwóch cudownych uzdrowień, a za nim, w dniu 15 lipca tego samego roku, posiedzenie wstępne (praeparatoria) w pałacu Watykańskim, w dniu zaś 16 marca r. b. posiedzenie generalne w obecności Jego Świątobliwości Papieża Piusa XI. Na tym ostatnim posiedzeniu wyżej wymieniony J. Em. Ks. Kardynał Postulator i relator sprawy przedłożył do dyskusji następujące pytanie:

Czy po zezwoleniu przez Stolicę Apostolską na cześć do Andrzeja Boboli jako Błogosławionego, autentyczność tych cudów nadaje się do celu, który jest przedmiotem dyskusji?

Każdy z Ich Em. Kardynałów, członków Św. Kongregacji, prałatów i konsultorów wyrażał własne swe zdanie. Jego Świątobliwość natomiast wstrzymał wygłoszenie swego zdania do dnia dzisiejszego, uroczystości św. Marka Ewangelisty, czwartej niedzieli po radościach wielkanocnych.

Jego Świątobliwość zarządził tymczasem, by zawezwać do Niego Ich Eminencje Kardynałów Kamila Laurentiego, prefekta Św. Kongregacji Obrzędów, i Piotra Segura y Sayenz, postulatora i relatora sprawy, a nadto prałata Salvatore Natucci, generalnego promotora Wiary i mnie podpisanego niżej sekretarza, i po odprawieniu z najwyższą pobożnością Świętej Ofiary Eucharystycznej, wygłosił tę opinię:

„Istnieje fakt dwóch cudów sprawionych przez Boga za przyczyną Błogosławionego Andrzeja Boboli, a mianowicie natychmiastowego i całkowitego uzdrowienia zarówno Idy Kopeckiej z ciężkich oparzelin promieniami X, jak i siostry Alojzy Dobrzyńskiej z ostrej „pancreatitis“ i polecił dekret ten ogłosić i opublikować w Aktach Św. Kongregacji Obrzędów.

Dano w Rzymie 25 kwietnia 1937 r.

Camillo kardynał Laurenti, prefekt.

Alfonso Carinci, sekretarz.

Z Sekretariatu Stanu.

2) PIUS PP. XI.

Dilecte Fili, salutem et apostolicam benedictionem. Cum ex testimonio Venerabilis Fratris Episcopi Pinskensis innotuerit Nobis Tua merita erga dioecesanum Clericorum Seminarium, in quo pluribus jam ab annis Doctoris munere fungeris, dono tuae bibliothecae cumulasse, placet Nobis supplicationibus Antistitis tui annuere teque, jam inter Urbanos Antistites adnumeratum, ad potiorem ecclesiasticae dignitatis gradum promovere.

Quae cum ita sint, hisce te litteris, auctoritate Nostra, Protonotarium Apostolicum ad instar participantium eligimus, facimus ac renuntiamus. Tibi proinde, dilecte fili, concedimus omnia et singula iura, privilegia, honores, praerogativas, indulta, quibus ecclesiastici viri hac dignitate aucti utuntur, fruuntur, vi potissimum Constitutionis a fel. rec. Decessore Nostro Pio PP. X „de Conlegio Protonotariorum" die XXI mensis Februarii anno MCMV editae; cuius Constitutionis exemplar, praelo impressum, ad te transmittendum curamus. Porro, dum statuimus ut dignitatis huius in te collatae notitia ad Acta Conlegii Protonotariorum Apostolicorum ex officio transmittatur, praecipimus ut, priusquam enuntiatae confessionis beneficio perfruaris, coram Episcopo tuo, vices Decani eius Conlegii hac in re geret, Fidei professionem emittas secundum articulos ab hac Sancta Sede propositos; debitae fidelitatis iurisiurandi verba ex schemate concipias, quod, pariter typis exscriptum, Tibi iubemus tradi; aliaque religiose serves quae per eandem Constitutionem servanda praescribuntur. Non obstantibus contrariis quibuslibet. Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die 1 mensis Aprilis anno MCMXXXVII, Pontificatus Nostri decimo sexto.

Dilecto filio
Vincentio Giebartowski
Nostro Praelato domestico.

E. Card. Pacelli
a Secretis Status.

L. S.

AKTA KURII DIECEZJALNEJ.

3) **Polecenie dziełka „Rozmyślania o życiu kapłańskim" przez J. E. Ks. Biskupa Ordynariusza.**

Na półkach księgarskich znalazły się w nowym wydaniu znane i cenione „Rozmyślania o życiu Kapłańskiem" Księdza Biskupa Pelczara dostosowane do warunków i potrzeb dzisiejszego kapłańskiego życia i wydane przez Ks. Kanonika Franciszka Korszyńskiego, profesora i ojca duchownego Seminarium Duchownego we Włocławku. Całość, złożona z trzech tomów, mocno i ozdobnie oprawionych w płótno, kosztuje 10 złotych plus 50 groszy na przesyłkę.

To też to dziełko, jako nowy przyczynek do podniesienia ducha kapłańskiego, gorąco uwadze i wykorzystaniu WW. Kapłanów diecezji Pińskiej polecam.

† KAZIMIERZ Biskup.

Okólniki Wikariatu Generalnego.

4) Do Wielebnego Duchowieństwa Diecezji Pińskiej.

Podaje się do wiadomości P. T. W. W. Księży, że od dnia 15 lipca do dnia 1 września b. r. pracownicy Kurii Diecezjalnej korzystają z urlopów wakacyjnych. Uprasza się WW. Księży, by w tym czasie zwracali się do Kurii Diec. tylko w sprawach pilnych.

Sąd Biskupi w tym okresie będzie nieczynny.

Ks. N. Tarasiewicz
Prałat w. z. Wikariusz Generalny.

Z Wydziałów Kurialnych.

Wydział Metrykalny.

5) INSTRUKCJA

w sprawie prowadzenia ksiąg oraz wznawiania i poprawiania akt metrykalnych.

Przepisy ogólne:

Kan. 470 K. P. K. § 1 „Proboszcz ma mieć następujące księgi parafialne: księgę ochrzczonych, bierzmowanych, małżeństw i zmarłych. Ma się starać wedle sił ułożyć także księgę stanu dusz (status animarum). Te wszystkie księgi niech pisze i pilnie strzeże w sposób jaki nakazuje praktyka Kościoła lub Ordynariusz"

§ 2. W księdze ochrzczonych należy także zaznaczyć, że ochrzczony otrzymał bierzmowanie, że zawarł małżeństwo, lub przyjął subdiakonat, albo że złożył uroczystą profesję w zakonie. Te uwagi należy zawsze umieszczać w metryce chrztu.

§ 3. Przy końcu każdego roku proboszcz ma nadesłać autentyczny odpis metryk do kurii diecezjalnej z wyjątkiem księgi stanu dusz.

§ 4. Proboszcz ma mieć swą pieczęć parafialną i archiwum parafialne, w którym wspomniane księgi parafialne ma przechowywać wraz z pismami biskupów i innymi dokumentami potrzebnymi albo pożytecznymi. To wszystko ma biskup w czasie wizytacji lub kiedy indziej obejrzeć. Proboszcz powinien pilnie strzec dokumentów, by się nie dostały do rąk obcych.

Synod Diecezjalny Piński. Statut 101. „Dokumenty kościelne winny być sporządzane jednolicie podług schematów i wzorów... przepisanych".

Kan. 2406 K. P. K. „Ma być pozbawiony oficium, kto mając z obowiązku sporządzać akta, dokumenta, księgi kurii biskupiej, lub księgi parafialne, albo je przechowywać, fałszuje je, niszczy lub ukrywa; Ordynariusz ma ukarać według wielkości przewinienia tego, kto te akta, dokumenta lub księgi wzbrania się wydać prawnie proszącemu. Karą tą może być suspensa na jakiś czas, grzywna, odebranie urzędu".

K. K. art. 187. „Kto w celu użycia za autentyczny podrabia lub przerabia dokument albo podrobionego lub przerobionego za autentyczny używa podlega karze do lat 5".

K. K. art. 140 § 1. „Kto, składając zeznanie, mające służyć za dowód dla sądu lub innej władzy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę, podlega karze więzienia do lat 5 lub aresztu. § 2. Warunkiem odpowiedzialności jest, by przyjmujący zeznania, działając w zakresie swoich uprawnień, bądź uprzedził zeznającego o odpowiedzialności karnej, za fałszywe zeznanie, bądź odebrał od niego przysięgę albo zapewnienie, zastępujące przysięgę".

Przepisy partykularne:

Każdy akt metrykalny musi być sporządzany na podstawie właściwych dokumentów, których trzeba wymagać bezwzględnie od osób zainteresowanych, a więc: metryka chrzestna sporządza się na podstawie metryki ślubu rodziców niemowlęcia, metryka ślubna — na podwie metryk chrzestnych nowożeńców, metryka zgonu — na podstawie metryki urodzenia zmarłego.

2) Wpisywać metryki do ksiąg starannie, dokładnie i czytelnie. Każdą poprawkę zaopatrzyć w omówienie z podpisem i odciskiem pieczęci kościelnej. Między jednym aktem a drugim ma być kilka linii wolnych. Na jednej stronie najwyżej wolno wpisać pięć metryk.

3) Metryki zapisywać według formularzy, umieszczonych na pierwszej karcie każdej księgi metrykalnej.

4) Dzieci nieślubne zasadniczo zapisywać na nazwisko matki, chyba ojciec złoży na piśmie, albo wobec dwóch świadków deklarację odnośną, wówczas — na nazwisko ojca, w żadnym wypadku nie wolno umieszczać w metryce adnotacji: „nieślubne" illegitimus" (wyjaśnienie Komisji Papieskiej do tłumaczenia kanonów Kodeksu z dnia 14 lipca 1922 r. do kan. 777).

5) Księgi metrykalne (ekstrakty) winne być zaopatrzone w skorowidz alfabetyczny akt.

6) W końcu lutego księgi metrykalne z ubiegłego roku wraz z ekstraktami muszą być przesłane ks. Dziekanowi do sprawdzenia i poświadczenia.

7) Oprawione księgi ekstraktów metrykalnych z ubiegłego roku, zaopatrzone w paginację, wykaz poszczególnych parafii i w zaświadczenie

urzędowe Dziekana z wyciśnięciem pieczęci dziekańskiej muszą być przesłane przez ks. Dziekana do Kurii najpóźniej do dnia 1 maja.

8) Poleca się dokładnie wykonywać przepis kan. 470, § 2 i 1103 § 2 K. P. K. w sprawie nadsyłania właściwym proboszczom i Kuriom zawiadomień o zawartych małżeństwach.

9) Wyciągi metrykalne na terenie diecezji Pińskiej muszą być wydawane na druczkach, ustalonych co do formy i treści przez Kurię Diecezjalną.

Uwaga. Do niniejszego Nr. Pińskiego Przeglądu Diecezjalnego załączają się, wymionione wyżej druczki. Cena pojedynczego egzemplarza 3 gr. Zaznacza się jednocześnie, że druki do ekstraktów metrykalnych obniżono do 8 gr., księgi metrykalne 100 kart w oprawie obniżono do 8 zł.

10) Sprawa wznawiania i poprawiania akt metrykalnych należy do wyłącznej kompetencji Kurii Diecezjalnej Pińskiej, Wydział Metrykalny.

11) Osoby zainteresowane w sprawie wznawiania, ewentualnie, poprawiania metryk zwracają się bezpośrednio do Wydziału Metrykalnego.

12) Proboszcz przeprowadza dochodzenie w sprawie wznowienia, lub poprawienia metryki tylko na podstawie zarządzenia Wydziału Metrykalnego. Protokół spisuje się na druczkach, wydanych przez Wydział Metrykalny. Druczki należy wypełniać dokładnie i wyraźnie. Podawanie dat w przybliżeniu jest niedopuszczalne.

13) Spisując protokół należy w miarę możności, żądać od petentów dokumentów, o których mowa w punkcie 1 niniejszej instrukcji

14) Wznowioną metrykę wpisywać do ksiąg w ten sam sposób, jak wpisuje się każdą metrykę normalną, tylko na marginesie uczynić adnotację: „Wpisano (poprawiono) na mocy Zarządz. Kurii Diecez. Wydz. Metrykal. z dn......... 19....r. L. dz....." (ta liczba znajduje się w końcu Zarządzenia).

15) Na mocy Zarządzenia J. E. Ks. Biskupa Ordynariusza diecezji Pińskiej z dnia 1 maja 1937 roku Wydział Metrykalny obowiązują następujące opłaty: za wyciąg metrykalny 5 zł., za metrykę w pełnym wypisie 8 zł., za poprawienie aktu metrykalnego 10 zł. 50 gr. i za wznowienie metryki 20 zł.

Uwaga. Zwalnia się od opłat tylko na wniosek W. Ks. Proboszcza, który jednak powinien wydawać odnośne zaświadczenia oględnie i w wypadkach rzeczywistej niezamożności petenta.

Ks. Jan Urbanowicz
Kierownik Wydziału Metrykalnego.

Z Kancelarii Kurialnej.

6)

OKÓLNIK Nr. 1.

W sprawie nowicjatu tercjarskiego.

I. Co to jest nowicjat, jego historia i czas trwania.

Nowicjat to czas próby przez prawo wyznaczony dla osób, które przez przyjęcie specjalnego sposobu życia, przyjmują na siebie pewne obowiązki, czas nowicjatu jest przeznaczony na to, by nowicjusze mogli siebie zbadać czy będą w stanie zobowiązania wypełnić. Nowicjat to czas, w którym przełożeni mogą lepiej poznać i przekonać się czy dane osoby kwalifikują się do zakonnej profesji.

O nowicjacie mamy wzmianki w najdawniejszych regułach, czyli instrukcjach życia zakonnego: u św. Pachomjuszu, Kasjana. Tercjarstwo upodobniło się, o ile to było możliwe, do zakonu, i dlatego to wprowadzono nowicjat, który w myśl kanonu 555 obowiązuje przez cały rok: „per annum integrum et continuum", t. zn., że obłóczony np. 4 października ważnie może złożyć profesję dopiero 5 października roku następnego. (Cfr. Kan. 34 § 3, Katechizm tercjarski O. Viatora, wyd. warsz. str. 32). Całkowity zatym rok konieczny jest nie tylko do godziwości ale i do ważności.

Imię i nazwisko nowicjusza obowiązkowo winno być zaraz wciągnięte do rejestru Braci i Sióstr danego Zgromadzenia, by tenże mógł zyskać prawo przynależności. Kanon 694 § 2: Ut autem de receptione constet, inscriptio in albo associationis fieri omnino debet; imo haec inscriptio si associatio in personam moralem fuerit erecta (jak III Zakon) est ad validitatem necessaria.

II. Przerwanie lub przedłużenie nowicjatu.

Jeżeli nowicjusz przestał nosić habit w tej myśli, że nie chce już należeć do zakonu, lub dlatego, że go uznano za nieodpowiedniego, — nowicjat w takim wypadku został przerwany i w razie powtórnego zgłoszenia się należy dokonać powtórnych obłóczyn.

Co się zaś tyczy przedłużenia nowicjatu, to wszyscy autorowie jednogłośnie potępiają praktykę przedłużania go in infinitum. Dyrektor z Radą mają prawo ponad rok nowicjatu dodać najwyżej pół roku i to jedynie dla ważnych powodów. Jeżeli półtora roku komuś nie wystarcza na to by wszedł na drogę do doskonałości, takiego należy usunąć, jako nienadającego się do Zakonu.

III. Prawa nowicjuszy.

Z chwilą dokonanych obłóczyn nowicjusz już wszedł do III Zakonu i musi się podporządkować obowiązującym przepisom. Kanon 567 mówi: „Nowicjusze korzystają z tych samych przywilejów i łask co i profesi“, ale nie mają tych samych praw: np. nie mogą wybierać ani być wybieranymi na urzędy.

IV. Profesja przyśpieszona.

Profesji nie można złożyć wcześniej jak po upływie całkowitego roku od obłóczan, wyjątek stanowi ciężka choroba (articulus mortis) Papież Pius X, prostując różne błędne zdania, które w tej sprawie wygłoszono, wyjaśnił, że nowicjusz o którym doktorzy orzekli, iż jest w niebezpieczeństwie śmierci, może złożyć profesję nawet przed ukończeniem roku nowicjatu. Congr. de Religiosis dn. 30/XII 1923 r. wyjaśniła, że przywilej ten pozostaje nadal w swej mocy.

Wobec tego że chorego nie zawsze spowiada Dyrektor Zgromadzenia lub kapłan upoważniony do przyjmowania profesji, — przeto Przełożeni I Zakonu upoważniają w takim wypadku każdego spowiednika do dokonania tej ceremonii. Profesja złożona przed czasem nie powinna być wciągana do rejestru póki osoba żyje, a w razie wyzdrowienia profesję należy złożyć powtórnie we właściwym czasie.

Kronika diecezjalna.

7) **Czynności Pasterskie.**

Dnia 1 maja w uroczystość Poświęcenia Kościoła Katedralnego J. E. Ks. Biskup Ordynariusz celebrował pontyfikalnie w Kościele Katedralnym.

Tegoż dnia J. E. odprawił nabożeństwo majowe i wygłosił okolicznościowe kazanie.

6 maja w uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego J. E. Ks. Biskup Ordynariusz celebrował w Katedrze i wygłosił kazanie.

8 maja J. E. Biskup Ordynariusz rozpoczął kanoniczną wizytację dekanatów: Kobryńskiego, Prużańskiego i Kosowskiego.

12 maja w rocznicę śmierci ś. p. Marszałka Józefa Piłsudskiego nabożeństwo żałobne w kościele O. O. Jezuitów celebrował J. E. Biskup Sufragan.

16 maja w pierwszy dzień Zielonych Świąt oraz w przypadającą na ten dzień uroczystość bł. Andrzeja Boboli J. E. Biskup Ordynariusz celebrował pontyfikalnie w Janowie k. Pińska.

Tegoż dnia w Katedrze celebrował J. E. Biskup Sufragan oraz wygłosił kazanie.

27 maja w uroczystość Bożego Ciała pontyfikalne nabożeństwo w Kościele Katedralnym celebrował J. E. Biskup Ordynariusz, oraz wygłosił kazanie.

Po sumie J. E. celebrował procesję do 4 ołtarzy, umieszczonych na ulicach miasta; przy każdym ołtarzu zostały odśpiewane Ewangelie.

Tegoż dnia J. E. Biskup Sufragan celebrował sumę i procesję w Dawidgródku.

Dnia 5 czerwca J. E. celebrował żałobne nabożeństwo w Kościele Katedralnym przy zwłokach ś. p. Ks. Prałata Józefa Zelbo; kondukt żałobny prowadził na cmentarz J. E. Biskup Sufragan.

Dnia 17 czerwca J. E. Biskup Ordynariusz udzielał w Katedrze Sakramentu Bierzmowania uczącej się młodzieży.

W dniu 2 i 3 maja J. E. Biskup Sufragan celebrował w Brześciu n.Bugiem.

Dnia 17 czerwca J. E. Biskup Sufragan odprawił mszę św. w Katedrze i wygłosił przemówienie na zakończenie roku szkolnego

w Gimnazjum Państwowym w Pińsku. W czasie mszy św. młodzież gimnazjalna przystąpiła do Komunii św.

8) Zmiany wśród Duchowieństwa Diecezji Pińskiej.

Ks. Michał Wilniewczyc zwolniony ze stanowiska wikariusza w Łubinie i przeniesiony na takież stanowisko do Hajnówki.

Ks. Wacław Onoszko pozostawiony na stanowisku p. o. Proboszcza w Delatyczach.

Ks. Zenon Szymkiewicz pozostawiony na stanowisku p. o. Proboszcza w Horodnie.

Ks. Mateusz Martyn, Studyta — mianowany p. o. Proboszcza w Olpieniu.

Ks. Henryk Kardasz, neoprezbiter — mianowany wikariuszem w Derewnej k. Stołpców.

Ks. Izydor Borys — mianowany na stanowisko prefekta w Baranowiczach.

Ks. Jan Zieja zwolniony ze stanowiska profesora katechetyki i homiletyki w Wyższym Seminarium Diec. w Pińsku.

9) Kapłani zmarli.

Ks. Mikołaj Ikonowicz, Proboszcz i Dziekan w Lachowiczach zmarł w Lachowiczach dnia 28.IV 1937 roku w 48 roku życia 25 kapłaństwa.

Ks. Józef Maciejak zmarł w Zakopanym dnia 29.IV 1937 r. w 31 roku życia w 5 kapłaństwa.

Ks. Józef Zelbo, Prałat Domowy J. Św., Prałat Kustosz Pińskiej Kapituły Katedralnej, zmarł dnia 1-go czerwca 1937 roku w Pińsku, w 71 roku życia, 47 kapłaństwa.

R. in p.

Z instytucyj i organizacyj społecznych.

10) Kongres Maryański w Wilnie.

Pod sztandarem Maryi, za przewodem Namiestnika Chrystusowego do walki z bezbożnym komunizmem.

Hasło Kongresu.

U tronu Maryi — Matki Miłosierdzia na Ostrej Bramie w Wilnie, w dniach 1-ym, 2-im i 3-im lipca b. r. zgromadzi się cała północno-wschodnia Polska... Stanie u stóp Jej lud wierny, staną zakony, staną kapłani i Arcypasterze — u stóp swej Królowej i Matki — Bogarodzicy.

Dziesięć lat upływa, gdy na królewskie Jej skronie włożyliśmy koronę, ślubując ufność niezłomną i miłość gorącą, a Synowi Jej wiarę najgłębszą i posłuszeństwo.

Najwyższe Władze Ojczyzny naszej, sławetni Rajcowie grodu, dzielni Żołnierze i ich Wodzowie oraz nieprzeliczone rzesze w karnych szeregach stanęli w on czas przed majestatem Najjaśniejszej Królowej Polski i Niebios Monarchini.

Nie od dziesięciu jednak lat Niepokalana jest Władczynią ziem naszych. 559 lat w tym roku upływa od czasu, gdy świątobliwa Królowa na polskim tronie, Jadwiga — oddała swą rękę Księciu tej ziemi, a serce razem ze swą wiarą gorącą tej krainie i jej ludowi.

Lat 550 upływa od chwili wejścia Litwy przez łaskę chrztu świętego w rodzinę narodów chrześcijańskich. Tedy to na dolinie księcia Swintoroga, na gruzach upadłego bałwochwalstwa, stanęła pierwsza świątynia katolicka, obecna Bazylika Wileńska, a obok tytułu Trójcy Przenajświętszej, nadano jej tytuł Maryi, Przebłogosławionej Matki Zbawiciela i Świętego Stanisława, Biskupa-Męczennika, Polaka.

Moment zrękowin królewskich i dwóch wolnych narodów, uświęcony został objęciem w wieczyste władanie krainy naszej przez Królowę Niebios. W półtora wieku później na murach biskupa Tabora nad Ostrą Bramą zajaśnieje wdzięczne oblicze Matki Zbawiciela, a ta przemożna niebios Pani swym płaszczem macierzyńskim okryje Wilno i całą krainę.

Przejdą wieki, a Marya będzie Strażniczką grodu i kraju naszego. Od Moskali i Szwedów zasłoni je swą potężną prawicą. Ściągać będzie lud wierny do stóp swoich. Lilja Domu Jagiellonów, anielski Królewicz Kazimierz, na Jej cześć śpiewać będzie „Dnia każdego...” tęsknotą serca czystego za niebieską Ojczyzną. Popłyną do niej tłumy po błogosławieństwo, otuchę, po łez otarcie — popłyną z chwalbą, błaganiem, podzięką...

W mrokach niewoli stuletniej błagać Ją będą pokolenia całe o światło i wytrwanie. A gdy Ojczyzna z martwych powstanie, dziękować Jej będą „Za Polskę” wolną.

Nie ustają i teraz wrogie knowania. Odwieczny wróg zbawienia rodu ludzkiego wystę-

puje przeciw Królestwu Chrystusowemu w sercach i Ojczyźnie naszej. Bezbożny komunizm zagraża podwalinom cywilizacji zachodniej i chrześcijańskiej. Niebieskie i piekielne potęgi zmagają się o panowanie nad światem.

Spieszmy więc do tronu Ostrobramskiej Pani jak Ojcowie i Praojcowie nasi. W blaskach Jej majestatu zaczerpniemy światła, siły i prężności do stawiania mężnego oporu wrogom Wiary i Ojczyzny.

Wileński Kongres i nabożeństwa na cześć Maryi ukażą nam Najświętszą Panienkę jako Królowę świata i serc. Nasze szczęście doczesne i wieczne, jak i dobrobyt nasz polityczny i społeczny — związany jest najściślej z Jej Imieniem, które jest wielką tajemnicą zwycięstwa.

Idźmy więc do Maryi błagać o pomoc. Uciekajmy się pod obronę tej Świętej Bogarodzicielki. Naszemi prośbami Ona nie wzgardzi. Od wszystkich złych przygód zawsze nas wybawi — ta Pani, Orędowniczka i Pośredniczka nasza. Ona z Synem Swoim nas pojedna, Synowi Swojemu nas zaleci. Swojemu najmilszemu Synowi nas odda w tych dniach uroczystych modłów, obrad i na zawsze.

Głos Namiestnika Chrystusowego w liście okólnym o komuniźmie będzie nam hasłem do walki o dobra najwyższe — o Wiarę i Ojczyznę miłą — będzie drogowskazem do pomyślności doczesnej i rzetelnego postępu współbraci przy każdym warsztacie pracy.

Wilno — w uroczystość N. M. P. Wspomożenia Wiernych 1937 r.

Komitet Honorowy Kongresu Maryańskiego

† Romuald Jałbrzykowski, Arcybiskup Metropolita Wileński — Gen. Dąb-Biernacki Stefan, Inspektor Armii — Ludwik Bociański, Wojewoda Wileński, — Gen. Kloeberg Franciszek, D-ca O. K. III — Gen. Skwarczyński Stanisław — Dr. Wiktor Maleszewski, Prezydent Miasta Wilna — Prof. Dr. Witold Staniewicz, Rektor Uniwersytetu Stefana Batorego.

Komitet Wykonawczy

† Kazimierz Michalkiewicz, Biskup Sufragan Wileński, Przewodniczący — Dr. Feliks Świeżyński, Prezes Arch. Instytutu Akcji Katolickiej — Ks. kan. Antoni Cichoński, Wiceprzewodniczący — Ks. Romuald Świrkowski, Dyr. Arch. Instytutu Akcji Katolickiej, Sekretarz.

Członkowie Komisyj — Prof. Jan Borowski, inż.-arch. — Tadeusz Birecki, dyrektor Arch. Instytutu Caritas — Nadkom. Jan Frankowski, Komendant P. P. Wilna — Prof. Jerzy Hoppen — Ks. Red. Józef Grasewicz — Ks. Kan. Jan Kretowicz — O. B. Kozłowski, Przeor OO. Karmelitów — Ks. Dr. Kazimierz Kucharski T. J. — Dyr. Józef Lewon — Prof. Dr. Mieczysław Limanowski — Inż. W. Narębski — Juliusz Petri, dyr. Polskiego Radia — Major St. Pilczewski — Ks. kanclerz Adam Sawicki — Prof. Ludomir Ślendziński, Dziekan U. S. B. — Maria Sokołowska, Prezydentka Sodalicyj Pań — Ks. Prof. Dr. Ignacy Świrski, Dziekan U. S. B. — Mieczysław Szpakiewicz, dyrektor Teatrów Miejskich — Tadeusz Wielowieyski, Starosta grodzki — Prof. Dr. Marian Zdziechowski, Rektor U. S. B. — Ks. Prałat Leon Żebrowski — Bolesław Żynda, dyr. księgarni św. Wojciecha.

11) Pielgrzymka duchowieństwa polskiego do Lourdes

wyruszy z Poznania za aprobatą J. Em. Ks. Kardynała-Prymasa w dn. 16 sierpnia br. Zwiedzi m. in. Lisieux, Ars, Paray-le-Monial. Wstąpi także do Paryża na Wystawę Międzynarodową. Powrót przez Szwajcarię do Poznania w dn. 1 września rano. Bliższych informacyj udziela Związek Kapłanów „Unitas", Poznań, Al. Marcinkowskiego 22, III.

---

12) W domu rekolekcyjnym OO. Jezuitów,

CZĘSTOCHOWA, BŁ. KINGI 74

odbędą się w r. 1937 następujące serie

trzydniowych ćwiczeń duchownych:

18 maja dla kapłanów
23 maja dla maturzystów
7 czerwca dla kapłanów
24 czerwca dla nauczycieli
5 lipca dla księży Prefektów
26 lipca dla kapłanów
10 sierpnia dla kapłanów
26 sierpnia dla księży Prefektów
13 września dla kapłanów
27 września dla kapłanów
18 października dla kapłanów
30 października dla panów z int.
15 listopada dla kapłanów
13 grudnia dla kapłanów.

Początek każdej serii zawsze o g. 19.
Prosimy o wczesne zgłoszenia.

Ks. J. Pachucki T. J.
Superior.

*) W terminie od 26 lipca odbędą się 5-dniowe rekol. Zgłaszający się zechcą zaznaczyć wyraźnie, czy biorą udział w 5-dniowych czy 3-dniowych.

Redaktor X. Michał Rutkowski. Drukarnia Diecezjalna w Pińsku, ul. Kościuszki 46.